

مرگ مشکوک و مظلومانه مرحوم نوروزعلی محمداف سردبیر نشریه تولشی صدو

سرویس آذربایجان/خبرگزاری آران
ولی جباری – کارشناس قفقاز
رسانه های جمهوری آذربایجان 26 مرداد ماه خبر مرگ مرحوم نوروز علی محمد اف سردبیر نشریه تولشی صدو(صدای تالش) ، رئیس مرکز فرهنگی تالش و استاد دیارتمان شرق شناسی آکادمی ملی آذربایجان را در زندان شماره 15 باکو منتشر کردند.

از چند ماه قبل وکلای وی بیماری ایشان را شدید اعلام داشته و خواستار آزادی وی شده بودند و هفته گذشته نیز مقامات حکومتی به رغم درخواست مجامع بین المللی و گروههای مدافع حقوق بشر حتی با درخواست نماینده ویژه شورای اروپا برای معاینه ایشان توسط پزشکان اروپایی از ترس اینکه آثار شکنجه و جراحت مشخص شود، از آزادی این محقق بزرگ قوم تالش خودداری کرد و بالاخره در پی وخامت بیماری و عدم رسیدگی مسئولین زندان بصورت مظلومانه ای دار فانی را وداع کردند. ایشان بیش از 2 سال بود در طاقت فرسا ترین شرایط جسمی و روحی در زندان بسر می بردند و در حالی که از مشکلات تنفسی ، قلبی ، ستون فقرات ، برونشیت و ... به شدت رنج می برد با بی توجهی مقامات جمهوری آذربایجان جان به جان آفرین تسلیم نمود. نوروز علی محمداف 68 ساله قبل از زندان سردبیر نشریه فرهنگی- اجتماعی تولشی صدو (صدای تالش) بود و ریاست مرکز فرهنگی تالش و دفاع از حقوق تالشهای جمهوری آذربایجان را بر عهده داشت.

مرگ ایشان موجب ابراز تاسف و ناراحتی موسسات فرهنگی و سازمانهای غیر دولتی و فرهنگی – علمی جمهوری آذربایجان را موجب شده است که ایشان را از گذشته های دور شخصیتی فرهنگی و ادبیات شناس مشهور تالش می شناسند.

تالشها بزرگترین اقلیت قومی جمهوری آذربایجان می باشند که علی رغم اینکه حدود 800 هزار نفر جمعیت دارند و در بیشتر مناطق جنوبی و هم مرز با جمهوری اسلامی ایران زندگی می کنند ، اما از حقوق اجتماعی، سیاسی ، فرهنگی و... محروم هستند و حتی در آمارهای رسمی منتشر شده این کشور نیز هیچ وقت از قوم متمدن و با سابقه فرهنگی تالش نامی برده نمی شود و جمعیت آنها در ترکیب سایر اقوام اعلام می گردد. مرکز فرهنگی تالش نیز با هدف احیاء و دفاع از هویت تالشهای جمهوری آذربایجان تاسیس شد و فعالیتهای مختلف فرهنگی زیادی را در این راستا انجام داد که نشریه تولشی صدای یکی از آنها بود که با نگاهی به محتویات آن متوجه رویکرد فرهنگی و اجتماعی آن خواهیم شد. بعد از تثبیت حکومت خاندان علی یف و در حالی که تحمل ابراز وجود فکری و اجتماعی و سیاسی – فرهنگی هیچ گروه و شخصیت مخالفی را نداشتند، در ماه فوریه سال 2007 فعالان این مرکز فرهنگی و مطبوعاتی دستگیر و با اتهامات واهی خیانت به وطن که هیچ وقت به اثبات نرسید و مرحوم نوروزعلی محمداف نیز آن را به شدت رد نموده و دروغ خوانده بود ، محبوس گردیدند.

مرگ مشکوک و مظلومانه این شخصیت علمی ، فرهنگی و مطبوعاتی، ملت مسلمان جمهوری آذربایجان را داغدار نموده است و مردم این کشور خواستار مجازات کسانی هستند که با اتهامات واهی ایشان را محبوس و بدلیل عدم رسیدگی چشم از دنیا فرو بسته است.

حکومت آذربایجان نمی توانست مقالات و دیدگاههای فرهنگی – اجتماعی و دفاع این شخصیت فرهنگی و رسانه ای را تحمل کند و نشان داد آنچه از دموکراسی دم می زند ابزاری برای تداوم حضور خود در حاکمیت بر قدرت می باشد.

حال این سوال پیش می آید :

مگر یک شخصیت فرهنگی چه مقدار می توانست برای حکومت این کشور خطر آفرین باشد ؟ آیا دفاع از هویت فرهنگی یک قوم جرم تلقی می شود ؟ آیا به صرف هم مرزی یک قوم با یک کشور دیگر بایستی آن قوم سرکوب گردد ؟ آیا وقت آن نرسیده است که جوامع و سازمانهای مدافع حقوق بشر به وظیفه ذاتی و واقعی خود عمل کنند و به دفاع از حقوق پیرمردی فرهنگی بپردازند که با وجود وخامت وضعیت جسمانی و اعلام وکلا مبنی بر احتمال مرگ وی ، هیچگونه توجهی به این هشدار ها نمودند ؟ آیا این سرکوب ها زمینه ای برای سرکوب سایر گروههای فرهنگی و علمی نیست و آیا فرهنگ سازی برای نخبه کشی نمی باشد ؟ امیدواریم شخصیتهای علمی و فرهنگی این کشور و تمامی آزادبخواهان جهان نسبت به محکومیت و مبارزه با اینگونه برخوردهای جنایتکارانه واکنش نشان دهند.